

Efter afstemningen i Folketinget ved 2. behandling den 13. december 2012

Forslag

til

Lov om ændring af lov om søloven, lov om tillæg til strandingsloven af 10. april 1895, lov om skibes besætning og forskellige andre love samt ophævelse af lov om registreringsafgift for fritidsfartøjer

(Gennemførelse af vragsfjernelseskonventionen, tilpasninger som følge af passagerrettighedsforordningen, gebyr for sønærings- og kvalifikationsbeviser, indførelse af en årlig afgift for skibe optaget i skibsregistre og sanktionering af skibsførers forpligtelse til at redde de ombordværende m.v.)

§ 1

I søloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 856 af 1. juli 2010, som ændret ved lov nr. 599 af 24. juni 2005, § 1 i lov nr. 526 af 7. juni 2006, § 13 i lov nr. 1563 af 20. december 2006, § 1 i lov nr. 251 af 30. marts 2011, § 17 i lov nr. 457 af 18. maj 2011 og § 1 i lov nr. 249 af 21. marts 2012, foretages følgende ændringer:

1. Som *fodnote nr. 2* til lovens titel indsættes:

»2) Ifølge artikel 288 i EUF-traktaten gælder en forordning umiddelbart i hver medlemsstat. Loven indeholder bestemmelser vedrørende anvendelsen her i landet af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1177/2010 af 24. november 2010 om passagerers rettigheder ved sørejser og rejser på indre vandveje og om ændring af forordning (EF) nr. 2006/2004, EU-Tidende 2010, nr. L 334, side 1-16.«

2. Efter § 15 indsættes før overskriften før § 16:

»Årlige afgifter for registrerede skibe

§ 15 a. Ejere af skibe, der er optaget i skibsregisteret og fartøjsfortegnelsen, skal betale en årlig afgift for hvert skib, der er registreret.

Stk. 2. For skibe med en bruttotonnage under 20 udgør den årlige afgift 800 kr.

Stk. 3. For skibe med en bruttotonnage mellem 20 og 500 udgør den årlige afgift 1.600 kr.

Stk. 4. For skibe med en bruttotonnage på 500 eller derover udgør den årlige afgift 2.400 kr.

Stk. 5. For skibe, der alene har en målt bruttoregister-tonnage, fastsættes afgiften efter stk. 2-4 på baggrund af skibets bruttoregister-tonnage.

Stk. 6. For skibe, der hverken har en målt bruttotonnage eller en målt bruttoregister-tonnage, udgør afgiften 800 kr.

Stk. 7. For skibe hjemmehørende i Grønland, der ejes af personer, der har bopæl i Grønland, eller af selskaber el.lign., der har hjemsted i Grønland, finder stk. 1-6 ikke anvendelse.

Stk. 8. For skibe, der i medfør af § 24 på grundlag af en bareboatbefragtningsaftale er optaget i et udenlandsk skibsregister og midlertidigt fører et andet nationalitetsflag end det danske, finder stk. 1-6 ikke anvendelse.

Stk. 9. Skibe, der af Skibsbevaringsfonden er erklæret bevaringsværdige gennem udstedelse af bevaringsværdighedserklæring, fritages for betaling af årlige afgifter efter denne paragraf.

§ 15 b. Den registrerede ejer af skibet er forpligtet til at indbetale den skyldige afgift til Søfartsstyrelsen.

Stk. 2. Ejers skibet af partredere, hæfter partrederne solidarisk for afgiftens betaling. Ejers skibet af kommanditselskaber, interessentskaber, interessentskabslignende samejer m.v., hæfter de ansvarlige deltagere eller ejere solidarisk for afgiftens betaling.

Stk. 3. Er skibet registreret på baggrund af en bareboatbefragtningsaftale, påhviler afgiften den registrerede bareboatbefragter i registeret.

Stk. 4. Den årlige afgift forfalder til betaling hvert år den 1. marts og dækker perioden fra den 1. marts det pågældende år til den sidste dag i februar det efterfølgende år.

Stk. 5. Slettes et skib, der er betalt afgift for, fra registeret inden den 31. august, vil Søfartsstyrelsen efter forudgående ansøgning refundere halvdelen af den betalte afgift for det pågældende år. Ansøgning om refusion skal være Søfartsstyrelsen i hænde senest ved udgangen af det år, hvor skibet er slettet.

Stk. 6. Erhvervs- og vækstministeren kan fastsætte regler om betalingsmåden, frister for indbetaling, erindringsskrivelser, gebyrer og renter samt regler om, at Søfartsstyrelsen kan eftergive eller frafalde krav på betaling af den årlige afgift.«

3. I § 155, stk. 2, indsættes efter »der er til forsikring, i«: »kapitel 8 a,«.

4. Efter § 163 indsættes:

»Kapitel 8 a

Ansvar for vragsfjernelse efter en søulykke og pligt til forsikring, der dækker vragsfjernelse

§ 164. Bestemmelserne i dette kapitel finder anvendelse på dansk territorium og i dansk eksklusiv økonomisk zone samt for danske skibe, uanset hvor skibet befinder sig.

Stk. 2. Bestemmelserne i dette kapitel finder ikke anvendelse, i det omfang fjernelse af vraget er omfattet af kapitel 9 a, 10 eller 11.

Stk. 3. Bestemmelserne i dette kapitel finder ikke anvendelse på forholdsregler, der er truffet i medfør af konventionen af 29. november 1969 om kyststaters ret til indgriben på det åbne hav i tilfælde af olieforureningsulykker eller i medfør af protokollen af 2. november 1973 vedrørende indgriben på det åbne hav i tilfælde af forurening med andre stoffer end olie.

Stk. 4. Bestemmelserne i dette kapitel ændrer ikke ved ansvar og pligter i medfør af lov om erstatning for atomskader (nukleare skader).

Stk. 5. For krigsskibe eller andre skibe, der ejes eller drives af en stat og anvendes til statslige, ikke erhvervs-mæssige aktiviteter, finder dette kapitel ikke anvendelse.

§ 165. Ved registreret ejer forstås i dette kapitel den eller de personer, der er registreret som skibets ejer, eller, hvis der ikke findes nogen registrering, den eller de personer, der ejer skibet på tidspunktet for søulykken. I de tilfælde, hvor skibet ejes af en stat og opereres af et selskab, der i den pågældende stat er registreret som skibets reder, forstås ved registreret ejer skibets reder.

Stk. 2. Ved skib forstås i dette kapitel et søgående fartøj af enhver type, herunder hydrofojlåde, luftpudéfartøjer, undervandsfartøjer, flydende fartøjer og flydende platforme. Flydende platforme, der er fast anbragt og beskæftiget med søgning efter eller udnyttelse eller behandling af mineralske ressourcer på havbunden, anses ikke for at være skibe.

Stk. 3. Ved vrag forstås i dette kapitel et sunket eller strandet skib efter en søulykke, enhver del af et sunket eller strandet skib, herunder genstande, der er eller har været om bord på skibet, enhver genstand, der er tabt fra et skib til søs, og som er strandet, sunket eller drivende til søs, eller et

skib, der er lige ved eller rimeligvis kan forventes at synke eller strande, og hvor effektive forholdsregler ikke allerede er taget for at yde assistance til skibet eller det eventuelle gods, der måtte være i fare.

Stk. 4. Ved fare forstås i dette kapitel ethvert forhold eller enhver trussel, som udgør en risiko eller hindring for sejladsen eller rimeligvis kan forventes at have større skadelige konsekvenser for havmiljøet eller forårsage skade på kystlinjen eller en eller flere staters hermed forbundne interesser.

Stk. 5. Ved hermed forbundne interesser forstås i dette kapitel interesserne hos en kyststat, der er direkte berørt eller truet af et vrag, såsom maritime kyst-, havne- og flodmundingsaktiviteter, herunder fiskeaktiviteter, der er et væsentligt levebrød for de berørte personer, turistattraktioner og andre økonomiske interesser i det berørte område, kystbefolkningens helbred og det berørte områdes vel, herunder bevaring af havets levende ressourcer og af dyrelivet og off-shore- og undervandsinfrastruktur.

Stk. 6. Ved fjernelse forstås i dette kapitel enhver forebyggelse, afbødning eller fjernelse af den fare, der er skabt af et vrag.

Stk. 7. Ved søulykke forstås i dette kapitel en skibskollision, stranding eller anden sejladshændelse eller en anden hændelse om bord på eller uden for et skib, der fører til materiel skade eller en overhængende risiko for materiel skade på et skib eller dets last.

Stk. 8. Ved berørt stat forstås i dette kapitel den stat, der har tilsluttet sig vragsfjernelseskonventionen, og i hvis eksklusive økonomiske zone vraget befinder sig, eller, såfremt statens søterritorium er omfattet af konventionen, i hvis eksklusive økonomiske zone eller på hvis territorium vraget befinder sig.

Stk. 9. Ved konventionsområde forstås i dette kapitel den eksklusive økonomiske zone eller områder, hvor en eksklusiv økonomisk zone kunne etableres, ved stater, der har tilsluttet sig vragsfjernelseskonventionen, og de pågældende staters territorier, såfremt disse er omfattet af vragsfjernelseskonventionen.

Stk. 10. Ved vragsfjernelseskonventionen forstås i dette kapitel Nairobi konventionen af 23. maj 2007 om fjernelse af vrag.

§ 166. Den registrerede ejer af et skib er uden hensyn til skyld ansvarlig for omkostninger forbundet med vrags lokaliserings, afmærkning og fjernelse, når vraget befinder sig på dansk territorium eller i dansk eksklusiv økonomisk zone.

Stk. 2. Den registrerede ejer af et skib, som fører dansk flag, har med de begrænsninger, der følger af vragsfjernelseskonventionen, pligt til at sikre, at vraget fjernes,

- 1) når dette ligger i et konventionsområde uden for dansk territorium og dansk eksklusiv økonomisk zone, og
- 2) når den berørte stat i overensstemmelse med konventionen har bestemt, at vraget udgør en fare.

Stk. 3. Dette kapitel berører ikke retten til ansvarsbegrænsning efter kapitel 9.

Stk. 4. Krav mod den registrerede ejer om erstatning af omkostninger forbundet med et vrags lokalisering, afmærkning og fjernelse kan kun rejses i overensstemmelse med reglerne i dette kapitel, jf. dog § 164, stk. 2-5.

Stk. 5. Er fjernelsen af et vrags bjærgning i medfør af kapitel 16, ydes der betaling eller kompensation til bjærgerne efter reglerne i kapitel 16.

Stk. 6. Den, der bugserer et skib, et vrags eller en anden genstand, er uanset det bugseredes størrelse og uden hensyn til skyld ansvarlig for omkostningerne forbundet med det bugseredes lokalisering, afmærkning, fjernelse og bjærgning, når det bugserede befinder sig på dansk territorium.

§ 167. Den registrerede ejer er ikke ansvarlig, såfremt vedkommende godtgør, at den søulykke, der forårsagede vraget,

- 1) var resultat af en krigshandling, fjendtligheder, borgerkrig, opstand eller et naturfænomen af usædvanlig, uundgåelig og uimodståelig karakter,
- 2) var helt og fuldstændigt forårsaget af en handling eller undladelse af tredje part med den hensigt at forårsage skade eller
- 3) var helt og fuldstændigt forårsaget af forsømmelighed eller anden uretmæssig handling af en regering eller anden myndighed med ansvar for vedligeholdelse af lanterner eller andre navigationshjælpemidler under udøvelse af denne funktion.

Stk. 2. Stk. 1 finder tilsvarende anvendelse på den bugserer, som er omfattet af § 166, stk. 6.

§ 168. Den registrerede ejer af et skib, som fører dansk flag, og som har en bruttotonnage på 20 og derover, skal have en godkendt forsikring eller anden garanti, der dækker ejerens ansvar i medfør af dette kapitel, og et certifikat, hvis skibet har en bruttotonnage på 300 og derover, jf. § 170, for at gå i fart. Forsikringssummen kan begrænses til ansvarsgrænsen i § 175.

Stk. 2. Den, der bugserer et skib, et vrags eller en anden genstand på dansk territorium, er uanset det bugseredes størrelse forpligtet til at have det bugserede forsikret.

Stk. 3. En forsikring for et skib med en bruttotonnage på 300 eller derover skal for at kunne godkendes opfylde følgende krav:

- 1) Forsikringen må kun kunne ophøre
 - a) ved udløbet af den gyldighedsperiode, som fremgår af certifikatet, jf. § 169, eller
 - b) tidligst ved udløbet af 3 måneder fra det tidspunkt, hvor forsikreren har meddelt Søfartsstyrelsen, at forsikringen vil ophøre.
- 2) Ethvert krav om erstatning for omkostninger skal kunne rettes direkte til forsikreren. Forsikreren skal i disse tilfælde kunne påberåbe sig de samme indsigelser, som den registrerede ejer ville kunne, hvis kravet var blevet rettet mod ejeren. Forsikreren må dog ikke kunne påberåbe sig den registrerede ejers konkurs, likvidation eller ophør.

Stk. 4. En forsikring for et skib med en bruttotonnage på 20 eller derover, men mindre end 300, og en forsikring efter

stk. 2 skal opfylde de krav, som er nævnt i stk. 3, nr. 1, litra b, og nr. 2.

Stk. 5. Søfartsstyrelsen fastsætter de nærmere regler om forsikring og garanti, herunder om, hvilke krav forsikringen og forsikreren skal opfylde, for at forsikringen kan godkendes.

§ 169. Søfartsstyrelsen udsteder for skibe, som fører dansk flag, og som har en bruttotonnage på 300 eller derover, et certifikat, der bekræfter, at skibet er forsikret i overensstemmelse med § 168.

Stk. 2. På anmodning udsteder Søfartsstyrelsen også certifikater til skibe, hvis flagstat ikke har tilsluttet sig vragsfjernelseskonventionen. Udstedelsen sker på samme vilkår som til danske skibe.

Stk. 3. Til skibe ejet af den danske stat udsteder Søfartsstyrelsen et certifikat, der bekræfter, at skibet er statsejet, og at skibets ansvar er dækket inden for de grænser, som er nævnt i kapitel 9.

Stk. 4. Søfartsstyrelsen fastsætter nærmere regler om certifikatets udformning og gyldighedsperiode, om betaling for udstedelse og om, hvor certifikatet skal opbevares. Søfartsstyrelsen kan overlade udstedelsen af certifikater til andre, herunder private.

§ 170. Et dansk skib, som har en bruttotonnage på 300 eller derover, må ikke gå i fart, medmindre det er i besiddelse af et certifikat som nævnt i § 169.

Stk. 2. Et dansk skib, som har en bruttotonnage på 20 eller derover, men mindre end 300, må ikke gå i fart, medmindre der er tegnet forsikring i overensstemmelse med § 168. Tilsvarende krav om forsikring gælder i en situation omfattet af § 166, stk. 6.

Stk. 3. Ethvert skib uanset nationalitet, der har en bruttotonnage på 300 eller derover, skal være i besiddelse af et certifikat svarende til det i § 169 nævnte certifikat for at anløbe eller afsejle dansk havn eller en offshoreinstallation på dansk søterritorium. Hvis skibets flagstat har tilsluttet sig vragsfjernelseskonventionen, skal certifikatet være udstedt af flagstatens myndighed. Hvis skibets flagstat ikke har tilsluttet sig vragsfjernelseskonventionen, skal certifikatet være udstedt af myndigheden i en stat, der har tilsluttet sig vragsfjernelseskonventionen.

Stk. 4. Søfartsstyrelsen og andre myndigheder, der af erhvervs- og vækstministeren er bemyndiget dertil, kan nægte et skib adgang til eller forbyde det at forlade dansk havn eller offshoreinstallation eller andet laste- og lossested i Danmark eller på dansk søterritorium, hvis skibet ikke er i besiddelse af det certifikat, som er nævnt i stk. 1 eller 3, eller hvis skibet ikke er forsikret som bestemt i stk. 2.«

5. Efter § 431 indsættes i *afsnit IV*:

»Kapitel 15 a

Passagerrettigheder

§ 440. Erhvervs- og vækstministeren kan fastsætte regler med henblik på opfyldelse og anvendelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1177/2010 af 24. november 2010 om passagerers rettigheder ved sørejser og rej-

ser på indre vandveje og om ændring af forordning (EF) nr. 2006/2004 (passagerrettighedsforordningen), herunder bestemmelser vedrørende klageadgang og gebyr.«

6. Før § 505 a indsættes i *kapitel 19*:

»§ 505. Forældelsesfristen for den registrerede ejers ansvar i medfør af § 165 er 3 år, efter at den berørte stat har bestemt, at vraget udgør en fare.

Stk. 2. Uanset hvornår den berørte stat bestemmer, at vraget udgør en fare, indtræder forældelsen senest 6 år efter den søulykke, der medførte vraget.

Stk. 3. Anlæggelse af sag om betaling for domstolene suspenderer forældelsesfristen.

Stk. 4. Består søulykken af flere hændelser, regnes fristen fra den første hændelse.«

7. I § 514, *stk. 1, 1. pkt.*, indsættes efter »§ 153, *stk. 1, 3 eller 4*,«: »§ 168, *stk. 1 og 2*,«.

8. I § 515 *b* ændres »§§ 153,« til: »§§ 153 og 168, § 169, *stk. 4*, og §§«.

§ 2

I lov om tillæg til strandingsloven af 10. april 1895, jf. lovbekendtgørelse nr. 838 af 10. august 2009, foretages følgende ændringer:

1. I § 6, *stk. 1*, og § 9, *stk. 1*, ændres »§ 2« til: »§ 14 a«.

2. § 7, *stk. 1*, affattes således:

»For udgifterne til de af det offentlige foretagne foranstaltninger, jf. § 6, hæfter den registrerede ejer af skibet og dennes forsikringselskab i overensstemmelse med sølovens kapitel 8 a.«

3. I § 7 indsættes efter *stk. 1* som nyt stykke:

»*Stk. 2.* Ligger vraget på dansk søterritorium, hæfter endvidere ejeren af ladningen såvel som ejeren af andre genstande, for så vidt disse efter deres beskaffenhed selv danner fare eller væsentlige ulemper for skibsfarten eller fiskeriet. Ejeren hæfter med genstandene, men ikke personligt. Det offentlige har fortrinsret i de nævnte genstande frem for alle andre fordringer.«

Stk. 2 bliver herefter *stk. 3*.

4. Efter § 14 indsættes:

»§ 14 a. Loven finder anvendelse på genstande, der befinder sig på dansk territorium. Endvidere finder § 6, § 7, *stk. 1*, § 9 og §§ 11-13 anvendelse på genstande, der befinder sig i dansk eksklusiv økonomisk zone.«

§ 3

I lov om Dansk Internationalt Skibsregister, jf. lovbekendtgørelse nr. 273 af 11. april 1997, som ændret ved § 1 i lov nr. 460 af 31. maj 2000, § 2 i lov nr. 526 af 7. juni 2006 og lov nr. 214 af 24. marts 2009, foretages følgende ændring:

1. Efter § 8 indsættes:

»§ 8 a. Bestemmelserne om årlige afgifter for registrerede skibe i sølovens §§ 15 a og 15 b finder tilsvarende anvendelse for skibe registreret i Dansk Internationalt Skibsregister.«

§ 4

I lov om skibes besætning, jf. lovbekendtgørelse nr. 168 af 27. februar 2012, som ændret ved § 3 i lov nr. 493 af 12. maj 2010 og § 1 i lov nr. 478 af 30. maj 2012, foretages følgende ændringer:

1. § 20, *stk. 1*, ophæves.

Stk. 1-6 bliver herefter *stk. 1-5*.

2. I § 20, *stk. 4*, der bliver *stk. 3*, indsættes efter »Søfartsstyrelsen fastsætter regler om«: »udstedelse af sønæringsbeviser og kvalifikationsbeviser, herunder om gebyr,«.

3. I § 20, *stk. 6*, der bliver *stk. 5*, ændres »jf. *stk. 5*.« til: »jf. *stk. 4*.«

4. I § 24 ændres »jf. dog § 20, *stk. 4*.« til: »jf. dog § 20, *stk. 3*.«

§ 5

I lov om sikkerhed til søs, jf. lovbekendtgørelse nr. 654 af 15. juni 2010, som ændret ved § 1 i lov nr. 493 af 12. maj 2010, § 2 i lov nr. 251 af 30. marts 2011, § 16 i lov nr. 457 af 18. maj 2011, § 5 i lov nr. 622 af 14. juni 2011 og § 2 i lov nr. 249 af 21. marts 2012, foretages følgende ændringer:

1. § 4, *stk. 3*, affattes således:

»*Stk. 3.* Erhvervs- og vækstministeren kan fastsætte regler om anmeldelsespligt til danske og udenlandske søfartsmyndigheder vedrørende ulykker og andre hændelser til søs og om danske myndigheders indberetning heraf til den europæiske informationsplatform for ulykker til søs.«

2. § 20 a affattes således:

»§ 20 a. Søfartsstyrelsen kan som led i tilsynsvirksomheden efter denne lov tillige føre tilsyn med overholdelsen af lov om røgfri miljøer på danske skibe og med overholdelsen af lov om søfarendes ansættelsesforhold m.v., lov om skibes besætning, lov om skibsmåling, §§ 153 og 168, § 169, *stk. 4*, og §§ 170, 186, 197, 198, 440 og 471 i søloven og regler udstedt i medfør heraf og EU-forordninger inden for lovenes anvendelsesområde. Søfartsstyrelsen kan påbyde, at forhold, der strider mod de nævnte love eller regler, der er udstedt i medfør heraf, bringes i orden straks eller inden en nærmere angiven frist.

Stk. 2. § 16, *stk. 2*, § 17, *stk. 7 og 8*, § 19, § 22 og § 24 og de regler, der er udstedt i medfør heraf, og § 25 finder tilsvarende anvendelse på tilsynsvirksomheden efter *stk. 1*.

Stk. 3. Erhvervs- og vækstministeren kan fastsætte regler om det tilsyn, som udføres efter denne lov, og om behandling af klager fra søfarende m.fl., herunder at det ikke må oplyses, at tilsynsbesøg foretages som følge af en klage.

Regler om tilsynet med overholdelsen af lov om røgfri miljøer på danske skibe fastsættes efter forhandling med ministeren for sundhed og forebyggelse.«

3. I § 29 indsættes som *stk. 3*:

»*Stk. 3.* Den skibsfører, der forsømmer sine forpligtelser efter sølovens § 135 vedrørende redning af de ombordværende, efter at skibet er kommet i havsnød, straffes med bøde eller fængsel i indtil 4 måneder.«

4. I § 31, *stk. 1* og 2, ændres »§ 29, *stk. 1* og 2« til: »§ 29, *stk. 1-3*«.

§ 6

I lov nr. 249 af 21. marts 2012 om ændring af søloven og lov om sikkerhed til søs (Tilpasninger som følge af Athenforordningen, gennemførelse af 2002-Athenkonventionen og registrering af skibe med frist) foretages følgende ændring:

1. § 2 ophæves.

§ 7

I lov nr. 901 af 16. december 1998 om ændring af søloven og ophævelse af lov om skibsregistrering (Overførsel af registreringsregler m.v.) foretages følgende ændring:

1. § 3, *stk. 1*, affattes således:

»Loven gælder ikke for Færøerne, men § 1, nr. 8, kan ved kongelig anordning sættes i kraft for Færøerne med de ændringer, som de færøske forhold tilsiger.«

§ 8

I lov nr. 106 af 13. februar 2001 om ændring af søloven og retsplejeloven (Søforklaring og erstatning i forbindelse med transport af olie til søs) foretages følgende ændring:

1. I § 4 indsættes som 2. *pkt.*:

»Lovens bestemmelser kan sættes i kraft på forskellige tidspunkter.«

§ 9

Stk. 1. Loven træder i kraft den 15. februar 2013, jf. dog *stk. 3* og 4.

Stk. 2. Lov om registreringsafgift for fritidsfartøjer, jf. lovbekendtgørelse nr. 102 af 13. februar 1992, ophæves den 15. februar 2013.

Stk. 3. § 1, nr. 5, træder i kraft den 18. december 2012.

Stk. 4. Erhvervs- og vækstministeren fastsætter tidspunktet for ikrafttræden af § 1, nr. 3, 4 og 6-8, § 2, § 5, nr. 1 og 2, og §§ 6-8. Ministeren kan herunder fastsætte, at bestemmelserne træder i kraft på forskellige tidspunkter.

§ 10

Stk. 1. Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland, jf. dog *stk. 2-4*.

Stk. 2. Erhvervs- og vækstministeren kan ved kongelig anordning sætte loven helt eller delvis i kraft for Grønland med de ændringer, som de grønlandske forhold tilsiger.

Stk. 3. Lovens § 1, nr. 3-8, kan ved kongelig anordning helt eller delvis sættes i kraft for Færøerne med de ændringer, som de færøske forhold tilsiger.

Stk. 4. Skibe hjemmehørende i Grønland er omfattet af § 1, nr. 2, og § 3, hvis skibet ejes af personer, der ikke har bopæl i Grønland, eller af selskaber el.lign., der ikke har hjemsted i Grønland.